

Ryhmä: 8

FCI:n numero: 104
Hyväksytty: FCI 12.3.1999
Kennelliitto 10.9.2009

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

VIIRIÄISKOIRA **(DEUTSCHER WACHTELHUND)**

1/5

Alkuperämaa: Saksa

KÄYTTÖTARKOITUS: Ylösajava koira, monipuolinen metsästyskoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 8 noutajat, ylösajavat koirat ja vesikoirat
Alaryhmä 2 ylösajavat koirat
Käyttökoetus vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Metsästyksessä kertovan kirjallisuuden perusteella tiedetään, että nykyisen viiriäiskoiran kaltaisia koiria on ollut olemassa vuosisatoja, ja niitä on käytetty riistan ylösajamiseen. Nimellä ”wachtelhund” on historiallinen alkuperä.

Viiriäiskoiran järjestäytynyt kasvatus alkoi 1800-1900-lukujen vaihteessa, jolloin alettiin pitää rotukirjaa. Rodun kantaisä oli Lord Augusta 1834 L, joka oli peräisin Staufenbergistä Ylä-Baijerista. Sillä astutettiin muutamia sopivia narttuja ja siitä alkoi puhdasrotuisten viiriäiskoirien jalostus. Aluksi kasvatettiin vain ruskeita (joskus valkoisin merkein) ja valkoruskeita koiria, jälkimmäisillä saattoi olla pienen punaruskeat merkit päässä ja raajoissa. Narttu Baby auf der Schanze 1838 L toi rotuun värin ruskeapäistärikkö. Rudolf Friess (R.F.), joka vaikutti viiriäiskoirien jalostukseen vuosikymmenten ajan, aloitti ruskeiden ja päistärikköjen koirien erillisen väreihin perustuvan jalostuksen.

Kummankin värikannan huolellisesti suunnitelluilla astutuksilla hän onnistui pienestä geenipoolista huolimatta välttämään sisäsiitoksen tuomat haitat.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Eri värikantojen eriyttäminen oli järkevää myös siksi, että koirien ominaisuudet poikkesivat hieman toisistaan. Metsästettäessä ruskeat koirat olivat lähihakuisia, kun taas ruskeapäistärököt olivat laajahakuisia ja jäljestykseen erityisen soveltuvia. Nykyään nämä erot eivät enää ole merkittävät eri värien välillä, koska aikojen kuluessa erivärisiä koiria on käytetty keskenään jalostukseen. Kuitenkin yleisesti ottaen rodussa on edelleen olemassa nämä kaksi eri tyyppiä ja verilinjaa.

Viiriäiskoiria kasvatetaan ainoastaan metsästäjille ylösajaviksi ja monipuolisiksi metsästyskoiriksi.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, pitkäkarvainen ja hyvin lihaksikas ylösajava koira, jolla on jalo pää ja vahva luusto. Mittasuhteiltaan korkeuttaan pitempi, ei koskaan saa vaikuttaa korkearaajaiselta.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen 1,2 : 1

Rinnan syvyyden suhde säkäkorkeuteen 0,5 : 1

Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen 1 : 1.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa, erittäin innokas metsästyskoira, ystävällinen ja itsevarma, hyvin oppivainen ja sopeutuvainen, ei hermostunut eikä aggressiivinen.

Viiriäiskoiralla on

- voimakas riistavietti
- jäljestysinto ja jäljestysvarmuus
- luotettava ajohaukku
- hyvä hajuaiisti
- halu noutaa ja työskennellä vedessä
- kovuutta ja taipumus pienpetotyöskentelyyn
- oikealla koulutuksella kyky metsästää itsenäisesti, kuitenkin hallinnassa. Se on luotettava verijäljellä, toimii ylösajavana ja noutavana monipuolisena metsästyskoirana tiheäkasvuissa maastossa ja vedessä. Seisontataipumukseen ei ole jalostuksessa kiinnitetty huomiota.

PÄÄ

KALLO-OSA:

Kallo: Tasainen ja kohtuullisen leveä, niskakyyhmy ei ole erottuva.

Otsapenger: Vain hieman erottuva.

KUONO-OSA:

Kirsu: Suuri ja tumma. Sieraimet ovat avoimet. Pigmentittömät läikät ovat virhe. Kyömy kuononselkä viimeistelee pään linjat.

Kuono: Voimakas; kuononselkä on tasaleveä, kuononkärjen linja on hieman alapään pyörityvä. Ei missään tapauksessa suippo eikä kalloa lyhyempi.

Huulet: Suorat, kuivat, tiiviit ja karvapeitteen värin mukaisesti pigmentoituneet.

Leuat / hampaat / purenta: Täydellinen purenta, jossa 42 hammasta normaalin hammaskaavion mukaisesti.

Yläleuan etuhampaat asettuvat leikkaavasti alaezuhampaiden eteen; tasapurenta on sallittu. Hampaat ovat hyvin kehittyneet ja vahvat.

Posket: Kuivat; nahka on pinnanmyötäinen, poskikaaret eivät ole ulkonevat.

Silmät: Keskiruskeat, mahdollisimman tummat, keskikokoiset, hieman vinoasetoitset, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Silmäluomet ovat tiiviit, sidekalvoa ei ole näkyvissä. Silmäluomien reunat ovat karvoittuneet.

Korvat: Ylös ja leveästi kiinnittyneet, riippuen heti silmän takana litteinä lainkaan kiertymättä, eivät paksut, turpeat eivätkä veltot; karvapeite on yhdenmukainen ja ulottuu sisäreunan yli. Eteen vedettyinä korvalehdet ulottuvat kirsuun.

KAULA: Vahva, niska on erityisen lihaksikas. Kaula levenee kohti rintaa ja liittyy säkään tylpässä kulmassa. Ei näkyvää leuanalusnahkaa eikä löysää kaulanahkaa.

RUNKO

Ylälinja: Lantio on hieman laskeva, häntä on asennoltaan selkälinjan jatkeena tai hieman alempana.

Säkä: Voimakas ja selvästi erottuva.

Selkä: Lyhyt ja kiinteä; sään takana ei ole painauma.

Lanne: Hyvin lihaksikas ja siksi leveältä vaikuttava.

Lantio: Hieman laskeva ja hieman säkää alempana. Koira ei saa koskaan vaikuttaa takakorkealta.

Rintakehä: Edestä katsottuna soikea, ulottuu sivulta katsottuna kyynärpään alapuolelle. Rintakehä on pitkä, selvästi kaareutunut, ei tynnyrimäinen eikä litteä.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on viimeisestä kylkiluusta lähtien kohtuullisesti taaksepäin kohoava. Vatsa on mahdollisimman hyvin peitinkarvan ja aluskarvan peitossa.

HÄNTÄ: Rauhallisella koiralla suoraan selkälinjan jatkeena tai riippuva, innokkaalla koiralla hieman yläviisto ja eloisasti heiluva. Vahingoittumisen välttämiseksi häntä tulisi tyypistää pennun kolmen ensimmäisen elinpäivän aikana korkeintaan kolmanneksen. (Huom. Suomessa tyypistyskielto.) Maissa, joissa tyypistys on kielletty, häntä voidaan jättää luonnolliseksi.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvakutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna selvästi rungon alla kohtisuorassa maahan; hyvät kulmaukset.

Lavat: Hyvin lihaksikkaat ja viistot.

Olkavarret: Koiran liikkeessä tiiviisti rintakehää myötäilevät.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungon myötäiset, eivät sisäänpäin eivätkä ulospäin kiertyneet.

Kyynärvarret: Suorat, eivät taipuneet.

Ranteet: Vahvat.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälat: Lusikanmuotoiset; varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Ns. kissan- tai jäniksenkäpälat eivät ole toivotut. Päkiät ovat vahvat, kestävät ja hyvin pigmentoituneet, kynnet vahvat ja asentonsa vuoksi helposti kuluvat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat sivusta katsottuna sekä polvesta että kintereestä hyvin kulmautuneet; takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, eivät länkisääriset eivätkä pihkikintuiset. Luusto on vahva.

Reidet: Leveät, hyvin lihaksikkaat. Reisiluu on lantioon nähden hyvin kulmautunut.

Polvet: Vahvat, reiteen ja sääreen nähden hyvin kulmautuneet.

Sääret: Pitkät, lihaksikkaat ja jänteikkäät.

Kintereet: Vahvat.

Väliljalat: Lyhyet ja pystysuorat.

Takakäpälat: Kuten etukäpälat.

LIIKKEET: Sulavat ja maavoittavat. Raajat liikkuvat suoraan, yhdensuuntaisesti ja rungonmyötäisesti.

NAHKA: Vahva ja pinnanmyötäinen, ei poimuja eikä pigmentoitumista.

KARVAPEITE

KARVA: Vahvaa, tiiviisti pinnanmyötäistä, pääsääntöisesti laineikasta; joskus kihara (astrakaani) tai sileä pitkä karva, jossa paksu aluskarva. Karva ei ole liian pitkää, ennemminkin ohutta ja jopa silkkistä. Niskassa, korvalehdissä ja lantiossa karva on usein kiharaa; raajojen takaosassa ja hännässä hapsuista. Kaulan alaosa on usein runsaasti karvoittunut (jabot). Myös vatsa on hyvin karvoittunut. Kuonossa ja kallossa karva on lyhyttä, kuitenkin tiivistä. Korvalehdissä on kiharaa tai tiiviisti laineikasta karvaa, joka ulottuu yli korvan sisäreunan. Varpaiden välissä on tiheää, ei liian pitkää karvaa.

VÄRI: Viiriäiskoiralla on kaksi värimuunnosta:

- yksivärinen ruskea, harvemmin punainen*, jossa usein valkoiset tai päis-tärikkö-merkit rinnassa ja varpaissa.
- ruskea-, harvemmin punapäistärikkö. Pohjaväri on ruskeita tai punaisia* karvoja sekoittuneena valkoisiin karvoihin. Pää on usein ruskea tai punainen*, samoin selässä kauttaaltaan on läiskiä tai mantteli. Tähän värimuunnokseen kuuluvat myös kirjavat, joilla on valkoinen pohjaväri ja suuria ruskeita tai punaisia* läiskiä, kuten myös tiikerijuovaiset koirat, joilla valkoinen pohjaväri on ruskeiden tai punaisten* karvatupsujen kirjavoima, vaikkakin vanhemmat olisivat yksivärisiä.

Kummallakin värimuunnoksella voi olla punaiset* merkit (brand) silmien yläpuolella, kuonossa, raajoissa ja peräaukon ympärillä.

*) Tähän kuuluvat kaikki punertavan sävyt (ketunpunainen, metsäkauriin- ja saksanhirvenpunainen).

KOKO JA PAINO

<u>Säkäkorkeus:</u>	Urokset	48 – 54 cm
	Nartut	45 – 52 cm

Paino: Vaihtelee koiran koon mukaan, noin 18 – 25 kg (nartut ovat hieman uroksia kevyempiä).

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- korostunut otsapenger
- yhden P1-hampaan puuttuminen
- huulet liian syvät, eivät tarpeeksi tiiviit
- silmäluomet eivät tiiviit
- liian kapeat korvakäytävät (taipumus korvaongelmiin)
- tynnyrimäinen rintakehä
- korkearaajaisuus tai kevytluustoisuus
- ohut, harva tai silkkinen karvapeite, niukka karvoitus vatsassa, karvattonat korvankärjet
- lievä annetun säkäkorkeuden tai painon ylitys tai alitus

VAKAVAT VIRHEET:

- iho-ongelmat (ihottuma, atopia)
- puuttuvat hampaat (paitsi yhden P1-hampaan puuttuminen)

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- heikko luonne, ampumisen tai riistan pelko
- vakavat purentavirheet (ylä-, ala- tai vino purenta)
- sisään- tai uloskiertyneet silmäluomet (entropium tai ektropium)
- musta karvapeite.
-

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.